

1. Áld - jad, én lel - kem, U - rad, Is - te - ne - det,
Min - den én - ben - nem di - csér - je szent ne - vét
És az ő mond - ha - tat - lan jó - vol - tát!
No, di - csérd, lel - kem, és az U - rat áld - jad,
El ne fe - led - jed és el ne hall - gas - sad
Ő jó - té - te - mé - nyi - nek sok vol - tát.

2. Adj hálát néki, aki bűneidet / Megbocsátja, gyógyítja sérelmidet, /
Kiment minden nagy bajodból híven,
És életedet veszélytől megmenti, / A halál veszedelmitől megőrzi: /
Irgalmával megkoronáz szépen.
3. Aki lelkedet kegyesen táplálja, / Ami kell szádnak, bőséggel meg -
adja; / Mint a sást, megiffjít és megújít.
És akik méltatlanságot szenvednek, / Tőle kegyesen azok meg -
mentetnek, / Hozzájuk nyújtja az ő jókedvit.